

Bruno

Rollen in het hoorspel

Verteller
Ferdinand
Gerlinde
Felix

 ROLLEN

 GELUID EN MUZIEK

Verhaal

Hondengeluiden jacht

Felix: "Hij is vast het bos ingelopen. Ik zoek 'm wel."

Geluid paard in galop

Verteller: Na de jacht galoppeerde de jonge graaf Felix het bos in om een van zijn honden te zoeken. Bruno, een van zijn oudere foxhounds, was leider van de roedel jachthonden. Een hond die hij niet kwijt wilde raken. Maar ja, dat was nu wel gebeurd en in een enorm groot en diep woud.

geluid paard

Verteller: En het begon ook nog eens flink te regenen.

Geluid regen

Felix: "Nee, hè, ook dat nog! Brunooooo, Brunoooooo!!!!!"

Verteller: .. riep de jonge graaf. Maar hoe hard hij ook riep, geen Bruno die terugblafte. Ferdinand dwaalde dieper en dieper het dichte bos in. Plotseling hoorde hij een hond blaffen.

Geluid: hond bruno

Verteller: Ferdinand herkende Bruno aan het geblaf. Hij hield zijn paard in en luisterde aandachtig. De regen hield op. Stapvoets reed hij door. Vreemde geluiden drongen tot hem door.

Geluid: Danse macabre (laat doorlopen in volgende scene)

Verteller spannend: Er doemde in de verte een donkere massa in elkaar gevlochten bomen en meters hoge lianen van klimop op. Een overwoekerd kasteel leek het wel. (geschrokken) Huh, het WAS een enorm overwoekerd kasteel.

geluid Danse macabre

Verteller: In de dichte begroeiing vond hij een oude poort die krakend en piepend open ging.

Geluid deurscharnieren:

Verteller: Weer hoorde hij Bruno blaffen, maar nu in de diepte van het kasteel:

Geluid blaffen

Verteller: Daar bovenuit klonk een meisjesstem

Gerlinde roepend met handen voor haar mond: “Hééé, is er iemand? Is er iemand? Hééé, kom hier naartoe! Alsjeblieft, kom hier naartoe! Help me!”

Verteller: Ferdinand liep in de richting van het geluid en duwde dik, groen spinnenrag van zich af. Ineens stond oog in oog met een jonge vrouw. Ze was smerig en vies, gekleed in vodden. Haar blik was wanhopig.

Ferdinand geschrokken: “Huh. Wow, ik schrik van je. Wie ben je? Waar zijn we?”

Gerlinde opgewonden: “Je bent in ons kasteel in het Zaniënwoud. Mijn vader was hier graaf van Zanen, maar 5 jaar geleden zijn mijn ouders ontvoerd door mijn neef, die de titel van graaf opeiste. Ik ben hun dochter Gerlinde. Tijdens de overval heb ik me verstopt en ik leef nu al die tijd van planten en water uit de beek. Mag ik alsjeblieft met je mee. Ik moet mijn ouders zoeken!”

Verteller: Ferdinand herinnerde zich het dramatische verhaal van de verdwijning van de graaf en gravin van Zanen. Dat verhaal ging nu al 5 jaar rond in de omgeving. Iedereen wist dat ze ontvoerd waren, maar niemand wist wat er met de jonge dochter was gebeurd. Ferdinand voelde zich opgelucht dat zij tenminste nog in leven was.

Ferdinand: “Kom op, ga met mij mee. Dan kun je herstellen bij mij thuis en gaan we daarna op zoek naar je ouders. Bruno, Bruno, kom, kom ga je mee?”

● Geluid Bruno die blaft

Verteller: Eenmaal buiten waste Gerline zich in de beek.

● Geluid beek

Verteller: Met grote ogen keek Ferdinand hoe ze na het wassen uit de beek stapte. Wat een verschijning! Een mooie jonge vrouw liep glimlachend op hem af. Nog steeds in vodden, maar..... Hij slikte. Deze ontmoeting kon wel eens gevolgen hebben, schoot er door hem heen. Hij hielp Gerlinde op zijn paard en samen reden ze naar zijn huis.

● Geluid: galopperend paard

SLOT